

var hon fyrstu ferð við á liðnum hjá teimum vaksnu – tá spældi Stjórnan í 2. deild. Hon spældi so á 1. liði fram til 1995, tá hon og Rógvi fóru til Danmarkar. Har byrjaði hon at venja við einum danmarksseríuliðið, áðrenn hon fór at venja við Odense-liðnum IF Stjernen.

Hetta liðið, sum altoy hevði sama navn sum barn-dómsfelagið hjá henni, spældi í tí, sum nú eitur 1. deild (næstbesta deildin), og hetta var ein stór avbjóðing hjá Anniku, ikki minst tí toppskjótin í allara deildini spældi á sama bakplássi sum Annika hevði spælt í Foroyum. Men hon slapp á liðið sum vongur og sum bakkur hinumegin, og heddarpunktið kom, tá Anja Andersen kom at venja við IF Stjernen í eina viku.

– Anja Andersen spældi í Týsklandi tá, men hevði ein fysioterapeut í Odense, sum hon ofta vitjaði. Hesa einu vikuna hevði hon ein lítlan skaða og vandi tí saman við okkum, og tað var ótrúliga stuttligt, sigur Annika Ljósstein.

Annika lærði ikki so lítið hesa tíðina saman við Anja Andersen, og hon sigur, at danski landsliðsspelarin, sum um tá tíðina varð mett sum besti kvinnuligi handbóltsspelari í heiminum, var sera blíð og hevði bæði beinini á jorðini.

Knæskaðar

Annika Ljósstein er ein av berandi krefnum á liðnum hjá Stjórnu, og hon er eisini væl nøgd við kappingina higar.

– Tað hevur gingið væl hjá liðnum og eisini rimiliga væl hjá mær persónliga. Eg havi ikki skotið so nógv mál í ár, sum eg plagdi at skjóta fyrr, sigur Annika og leggur afturat, at tað man vera tí, at hon nú er eldri og hugsar seg meira um, tá hon spælir, í mun til fyrr, tá einasti vegur sum oftast var móti mál-inum.

Annars hevur Annika Ljósstein hóast sín lutfalsliga unga aldur havt sínar trupulleikar av skaðum.

Meðan hon var í Danmark, fekk hon ein skaða í knæði, har knæskelín stutt og greitt »hoppaði úr«.

– Tað tók langa tíð hjá mær at koma fyrri meg við uppvenjing og øllum, og eg misti 11 sentimetrar í vidd av voddanum, greiður Annika frá.

Hetta var ikki nokur stuttligt tíð, og fyrri stuttum tá út til, at hon aftur var ó-heppin.

Í steypadyst-inum móti Stíf á Skála fyrri tveimum vik-um síðani datt Annika so ó-heppið, at læknarnir bóru ótta fyrri, at meniskurin var farin. Seinni sá tað verri út, tá tað var krossbandið, sum helst var slitnað – tað sum øll íróttarfólk ræðast mest av øllum.

Mánadagin varð hon lögð undir skurð, og tibetur fyrri Anniku og Stjórnu var skaðin als ikki so álvars-ligur sum hildið. Tað vísti seg, at hon hevði fingið eina blóðsamling beint aftanfyrri knæskelina – tað svarar til eitt sonevnt trælær. Læknarnir tóku tað burtur, og nú er lykklaspelarin hjá Stjórnu aftur »fit for fight«.

Kunnu bliva froyameistarar

Annika Ljósstein var við liðnum hjá Stjórnu, sum fyrst í 90-unum taldist millum tey bestu í landinum.

– Vit vóru í trimum steypafinalum á rað, men taptu allar. Nú hava vit so kjansin til aftur at koma í steypafinaluna, og tað ætla vit okkum sjálvsagt eisini at gera alt fyrri at rokka.

Eisini í landskappingini er Stjórnan væl við.

– Eg haldi, at vit kunnu vinna froyameistaraheitið, sigur Annika Ljósstein.

– Vit eru allar uppsettar upp á tað, og vit hava gott tak á Kyndli, sum í lotuni er einasta lið, ið er frammanfyrri okkum, sigur hon.

Higartil í hesum kapping-arárinum hevur Stjórnan spælt triggjar dystir móti Kyndli. Stjórnan hevur vunnið tveir av teimum – ein í landskappingini og ein í steypakappingini – og tann triði endaði við javnleiki. Í roynd og veru eru fleiri á Stjórnu, sum ongantíð hava roynt at tapt móti Kyndli.

– Tá eg fór til Danmarkar og árið áðrenn tað var liðið hjá Kyndli ikki so gott, sum tað er nú. Sólva Eystberg og Johanna Mikkelsen hava ongantíð tapt móti Kyndli, og havi eg sjálv tapt móti Kyndli, er tað ikki meir enn einaferð, sigur Annika, sum eisini heldur, at Stjórnan í ár hevur eitt betri lið enn Kyndil, sum vann FM í fjór og í lotuni er væl á odda í landskappingini.

– Eg haldi, at vit hava eitt betri lið, tí vit hava fleiri streingar at spæla uppá, sigur Annika, ið roknar við, at

dysturin um froyameistaraheitið fer at standa millum Stjórnu, Kyndil og Neistan.

Her kemur Rógvi upp í aftur og sigur:

– Froyameistaraheitið verður avgjört sunnudagin.

Við hesum sipar venjarin til dystin, sum verður nú sunnudagin í Havn millum Kyndil og Stjórnu. Støðan í lotuni er tann, at Kyndil er fremst við 18 stigum fyrri 4 dystir (10 í grundspælinum). Stjórnan er nummar tvey við 13 stigum, eisini fyrri fyra dystir. Stíf hevur 12 stig fyrri fyra dystir, og Neistan og VIF hava 11 stig fyrri ávíkavist triggjar og fimm dystir.

– Tapa vit sunnudagin, er froyameistaraheitið farið, so vit skulu helst vinna, sigur Rógvi Nielsen.

Tosar eisini sum ein venjari heima...

Sum aður nevnt eru Rógvi Nielsen og Annika Ljósstein eisini í sama parti uttanfyrri vøllin. Hetta er ikki nakad ókent fyribrigdi í handbólti, hvørki her heima ella aðrastaðni. Millum annað kunnu vit nevna fyrrverandi danska landsliðsvenjaran Ulrik Wilbæk og málverjan Susanne Munk Lauritsen.

Er hetta ein veikleiki ella kanska ein styrki fyrri liðið?

– Tað kann bliva ónóg, og Annika kann onkuntíð eisini hava trupult við at góttaka, at tað eri eg sum ráði á liðnum, sigur Rógvi.

– Og Annika leggur afturat:

– Onkuntíð aftan á ein dyst tosar hann framvegis sum ein venjari heima, og tá nýðist eg at minna hann á, at vit altoy ikki eru í Kí-hollini meir...

Tá vit spyrja, um Rógvi er harðari móti Anniku enn móti hinum spælurum, sigur hann, at tað heldur hann ikki.

– Men eg havi kanska lyndi til at vera harðari móti teimum, sum hava mest at siga fyrri liðið, leggur hann afturat.

Rógvi Nielsen er annars ein venjari, fólk leggja merki til í hollini. Hann situr sjáldan niðri, og okkurt tókið hevur hann eisini fingið frá dómárunum

– Um spælarnir ikki eru eins nógv uppsettir og eg, eru teir ikki nógv uppsettir. Hinvegin krevji eg eisini av mær sjálvm, at eg skal vera eins nógv uppsettur og spælarnir eru, sigur Rógvi Nielsen

Annika Ljósstein roknar við, at dysturin um froyameistaraheitið fer at standa millum Stjórnu, Kyndil og Neistan

í hesum kappingarárinum.

– Eg vil siga tað soleiðis, at um spælarnir ikki eru eins nógv uppsettir sum eg, eru teir ikki nógv uppsettir. Hinvegin krevji eg eisini av mær sjálvm, at eg skal vera eins nógv uppsettur og spælarnir eru, sigur Rógvi.

Tá vit so spyrja Anniku, hvat spælarnir hugsa, tá venjarin stendur og rópar úti á bonkinum, svarar hon, at tað sum oftast er gott:

– Tá vit spældu móti Gí/Tjaldrinum, lá tað ikki fyrri h j á Rógva at koma til dystin beinanvegin, og tað gekk illa í byrjanini. Eg minnst, at knappliga, tá vit vóru í álopi, hoyrdu vit eitt brøl úti frá síðulinjuni. Simona Hansen hugdi uppá meg, brosaði, og so langaði hon bóltin upp í málhornið...

So at tað eisini hevur ein ávísan sálarligan týðning, man lítli ivi vera um.

– Gulu kortini havi eg sum oftast fingið fyrstu fimm minuttirnar av dystinum. Og sum heild haldi eg ofta, at dómárunir hava tann sama veikleikan sum spælarnir ofta hava: Teir eru ikki nógv vaknir fyrstu fimm minuttirnar av dystinum. Hóvdu teir verið tað, rokni eg ikki við, at eg hevði fingið so nógvav ávaringur frá teimum, sigur Rógvi.

Setir spurnartekin við landsliðsarbæðið

Rógvi Nielsen hevur annars eitt hjartasuff viðvíkjandi landsliðsarbæðið, sum HSF hevur sett í gongd. Í lotuni hevur Handbóltssambandið fyra ungdomslandslið, tvey hjá monnum og tvey hjá kvinnum.

Rógvi Nielsen heldur tað millum annað vera løgið, hvussu landsliðsvenjararnir eru settir.

– Nú skal eingin misskilja meg og halda, at eg eri firtin, tí eg ikki sjálvur bleiv biðin um at vera landsliðsvenjari – tað eri eg ikki – men eg undrist eitt sindur um, hvørjar treytir eru settar teimum ymsu landsliðsvenjarunum, sigur hann.

– Fyri mær tykist tað, sum um venjararnir ikki hava nógv stórt ítróttar til at vera venjarar. Eg havi t.d. ongantíð lagt merki til nakran landsliðsvenjara til okkara dystir, og eingin venjari hevur nakrantíð ringt til mín heldur, sigur Rógvi Nielsen, sum heldur, at landsliðsvenjararnir eiga at vera meira sjónligir og hava meira samband við venjararnar runt um í landinum.

– PR-arbeiðið fyrri landsliðnum er stutt og greitt ikki nógv gott. Ein spælari hjá okkum fór til Havnar, tí hon hevði fingið bóð til eina landsliðsvenjing har, men tá hon var komin suður, fann hon útav, at venjingin var í Vestmanna. Tað er ov vána-

ligt av teimum, sum skipa fyrri, heldur Rógvi, sum eisini vísir á, at ein annar ungdomslandsliðsspelari hjá Stjórnu nógv illa tímar at fáast við landsliðið, tí hon næstan einki fær at vita um venjing o.a.

Útlendsku spælarnir hækka støðið

Handbóltsspællin nærkast endaspurtin, og Stjórnan er framvegis væl í kappingini. Fimm stig eru upp til Kyndil á fremsta plássinum, men tey kunnu minka niður í try, um tað eydnast Stjórnu at vinna sunnudagin komandi.

Rógvi Nielsen heldur, at tað er stuttligari at vera venjari, nú kappingin er so jøvn, og Annika Ljósstein sigur eisini, at liðini eru blivin betri, enn tá hon fór til Danmarkar í 1995.

– Tað eru fyrst og fremst útlendsku spælarnir, sum hava lyft støðið upp, og tað er eisini meira kapping um plássini, sigur Annika.

Stjórnan hevur verið froyameistari hjá kvinnum tvær ferðir. Fyrru ferð var heilt afturi í 1945, seinna ferðin í 1977, og tað er eftirhendin eisini rættiliga langt síðani. Moguleikin fyrri at vinna gull í ár er framvegis til staðar, men so krevst, at liðið, sum klaks-vikingar í hesum dogum fylkjast um sum ongantíð fyrr, fær eitt gott úrslit nú sunnudagin.